

“मीठे बच्चे- बाबा समान दयावान र कल्याणकारी बन। समझदार ऊ नै हो, जसले स्वयं पनि पुरुषार्थ गर्छ र अरुलाई पनि गराउँछ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू आफ्नो पढाइबाट कुन चाहिँ जाँच गर्न सकछौ, तिमी पुरुषार्थ के हो?

उत्तर:- पढाइबाट तिमी जाँच गर्न सकछौ- मैले उत्तम पार्ट बजाइरहेको छु, मध्यम या कनिष्ठ? सबैभन्दा उत्तम पार्ट उसको भनिन्छ, जसले अरुलाई पनि उत्तम बनाउँछ अर्थात् सेवा गरेर ब्राह्मणहरूको वृद्धि गराउँछ। तिमी पुरुषार्थ हो पुरानो जुता (शरीर) छोडेर नयाँ जुता लिनु। जब आत्मा पवित्र बन्छ, तब उसलाई पवित्र शरीर मिल्छ।

ओम् शान्ति। बच्चाहरू दुई तरिकाबाट कमाई गरिरहेका छन्। एकातिर यादको यात्राबाट कमाई, अर्को ८४ को चक्रको ज्ञानलाई स्मृति गर्नाले कमाई। यसलाई भनिन्छ डबल आम्दानी। अज्ञान कालमा हुन्छ अल्पकाल क्षणभंगुर सिंगल आम्दानी। यो तिमी यादको यात्राको आम्दानी धेरै उच्च छ। आयु पनि लामो हुन्छ, पवित्र पनि बन्छौ। सबै दुःखहरूबाट छुट्छौ। धेरै उच्च आम्दानी हो। सत्ययुगमा आयु पनि लामो हुन्छ। दुःखको नामै हुँदैन किनकि त्यहाँ रावण राज्य नै हुँदैन। अज्ञान कालमा पढाइको अल्पकाल सुख हुन्छ र दोस्रो पढाइको सुख, शास्त्र पढ्नेलाई मिल्छ। उनीहरूबाट अनुयायीहरूलाई केही फाइदा हुँदैन। उनका अनुयायी त हुँदैनन् किनकि उनीहरूले न ड्रेस आदि बदल्छन् नत घरबार छोड्छन्। त्यसैले अनुयायी (शिष्य) कसरी भन्न मिल्छ! त्यहाँ त शान्ति पवित्रता सबै हुन्छ। यहाँ अपवित्रताको कारण घर-घरमा कति अशान्ति हुन्छ। तिमीलाई मत मिल्छ ईश्वरको। अब तिमीले आफ्नो पितालाई याद गर। आफूलाई ईश्वरीय सरकारको सम्झ। तर तिमी छौ गुप्त। दिलमा धेरै खुशी हुनुपर्छ, अहिले हामी श्रीमतमा छौ। उहाँको शक्तिबाट सतोप्रधान बनिरहेका छौ। यहाँ त कुनै राज्य-भाग्य लिनु छैन। हाम्रो राज्य-भाग्य हुन्छ नै नयाँ दुनियाँमा। अब त्यस कुरालाई जान्यौ। यी लक्ष्मी-नारायणको ८४ जन्मको कहानी तिमी बताउन सकछौ। कुनै पनि मानिसले चाहे जतिसुकै पढेको होस्, पढाउनेवाला होस् तर कसैले पनि यस्तो भन्न सक्दैनन्- आउनुहोस् म तपाईंहरूलाई यिनको ८४ जन्मको कहानी बताउँछु। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा अब स्मृति रहन्छ, विचार सागर मन्थन पनि गर्छौ।

अब तिमी हौ ज्ञान सूर्यवंशी। फेरि सत्ययुगमा भनिन्छ विष्णुवंशी। ज्ञान सूर्य प्रगटा... यतिबेला तिमीलाई ज्ञान मिलिरहेको छ नि। ज्ञानबाट नै सद्गति हुन्छ। आधाकल्प ज्ञान चल्छ अनि आधाकल्प अज्ञान हुन्छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। तिमी अहिले समझदार बनेका छौ। जति-जति तिमी समझदार बन्छौ अरुलाई पनि आफू समान बनाउने पुरुषार्थ गर्छौ। तिमी बाबा दयावान, कल्याणकारी हुनुहुन्छ त्यस्तै बच्चाहरू पनि बन्न छ। बच्चाहरू कल्याणकारी बनेनन् भने उनीहरूलाई के भन्ने? गायन पनि छ- “हिम्मते बच्चे, मददे बाप” यो पनि अवश्य चाहिन्छ। नत्र वर्सा कसरी पाउँछौ? सेवा अनुसार नै वर्सा पाउँछौ, ईश्वरीय मिशन हो नि। जस्तै क्रिश्चियन मिशन, इस्लामी मिशन हुन्छ उनीहरू आफ्नो धर्मलाई बढाउँछन्। तिमी आफ्नो ब्राह्मण धर्म र दैवी धर्मलाई बढाउँछौ। ड्रामा अनुसार तिमी बच्चाहरू अवश्य सहयोगी बन्छौ। कल्प पहिला जुन पार्ट बजाएका थियौ त्यही अवश्य बजाउने छौ। तिमीले देखिरहेका छौ- हरेकले आफ्नो उत्तम, मध्यम, कनिष्ठ पार्ट बजाइरहेका छन्। सबैभन्दा उत्तम पार्ट उसले बजाउँछ जो उत्तम बनाउनेवाला छ। सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ र आदि-मध्य-अन्तको रहस्य सम्झाउनु छ। ऋषि-मुनि आदि पनि नेति-नेति भन्दै आए। अरुले फेरि भन्छन्- सर्वव्यापी, केही जानेका छैनन्। ड्रामा अनुसार आत्माको बुद्धि पनि तमोप्रधान बन्छ। शरीरको बुद्धि भनिँदैन। आत्मामा नै मन-बुद्धि हुन्छ। यो राम्रोसँग बुझेर फेरि चिन्तन गर्नुपर्छ र अरुलाई सम्झाउनु पर्छ। उनीहरू शास्त्र आदि सुनाउनको लागि कति पसल खोलेर बसेका छन्। तिमी पनि पसल छ। ठूला-ठूला शहरहरूमा ठूलो पसल चाहिन्छ। जो बच्चा तीक्ष्ण हुन्छन्, उनको पासमा खजाना धेरै रहन्छ। यदि खजाना कम छ भने अरुलाई दिन पनि सक्दैनन्। धारणा नम्बरवार हुन्छ। बच्चाहरूले राम्रोसँग धारणा गर्नुपर्छ, जसबाट अरुलाई पनि सम्झाउन सकियोस्। यो कुनै ठूलो कुरा होइन, बाबासँग वर्सा लिनु सेकेण्डको कुरा हो। तिमी आत्माहरूले बाबालाई चिनेका छौ त्यसैले बेहदको मालिक बन्छौ। मालिक पनि नम्बरवार हुन्छन्। राजा पनि मालिक, प्रजाले पनि भन्छन्- हामी पनि मालिक हौं। यहाँ पनि सबैले भन्छन् नि हाम्रो देश। तिमी पनि भन्छौ- श्रीमत अनुसार हामीले आफ्नो

स्वर्ग स्थापना गरिरहेका छौं, फेरि स्वर्गमा पनि राजधानी हुन्छ। अनेक प्रकारका पद हुन्छन्। उच्च पद प्राप्त गर्नको लागि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जति अहिले पुरुषार्थ गरेर पद पाउँछौ, त्यही नै कल्प-कल्पान्तरको लागि हुन्छ। परीक्षामा कसैको कम अङ्क आएमा हृदयघात (हर्टफेल) पनि हुन्छ। यो त हो नै बेहदको कुरा। पूरा पुरुषार्थ गरेनन् भने पछि निराश पनि हुन्छौ, सजाय पनि खानु पर्नेछ। त्यतिबेला गर्न नै के सक्छन् र, केही पनि सक्दैनन्। आत्माले के गर्नेछ! उनीहरू त जीवघात गर्छन्, डुबेर मर्छन्। यसमा घात आदिको कुरा छैन। आत्माको त घात हुँदैन। आत्मा त अविनाशी छ। बाँकी शरीरको घात हुन्छ, जसबाट तिमी पार्ट बजाउँछौ। अहिले तिमी पुरुषार्थ गर्छौ— यो पुरानो शरीरलाई छोडेर हामीले नयाँ देवी शरीर लिन्छौं। यो कसले भन्छ? आत्मा। जसरी बच्चाहरूले भन्ने पनि गर्छन्— हामीलाई नयाँ कपडा दिनुहोस्। हामी आत्माहरूलाई पनि नयाँ कपडा चाहियो। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आत्मा नयाँ बनेपछि शरीर पनि नयाँ चाहिन्छ तब शोभा हुन्छ। आत्मा पवित्र भएपछि ५ तत्त्व पनि नयाँ बन्न जान्छ। ५ तत्त्वको नै शरीर बन्छ। जब आत्मा सतोप्रधान हुन्छ अनि शरीर पनि सतोप्रधान मिल्छ। आत्मा तमोप्रधान भएमा शरीर पनि तमोप्रधान। अहिले सारा दुनियाँ नै तमोप्रधान छ, दिन-प्रतिदिन दुनियाँ पुरानो हुँदै जान्छ, गिर्दै जान्छ। नयाँबाट पुरानो त हरेक चीज हुन्छ। पुरानो भएर फेरि नष्ट हुन्छ, यो त सारा सृष्टिको सवाल हो। नयाँ दुनियाँलाई सत्ययुग, पुरानोलाई कलियुग भनिन्छ। बाँकी यस संगमयुगको बारेमा त कसैलाई पनि थाहा छैन। तिमीले नै जानेका छौ— यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन हुनु छ।

अहिले बेहदका बाबा जो बाबा शिक्षक गुरु हुनुहुन्छ, उहाँको आदेश छ— पावन बन। काम विकार जुन महाशत्रु हो त्यसलाई जितेर जगतजित बन। जगतजित अर्थात् विष्णुवंशी बन। कुरा एकै हो। यी शब्दको अर्थ तिमीलाई थाहा छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामीलाई पढाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ। पहिला त यो नै पक्का निश्चय हुनुपर्छ। बच्चा ठूलो भएपछि पितालाई याद गर्छन्, फेरि शिक्षकलाई अनि गुरुलाई याद गर्छन्। भिन्न-भिन्न समयमा यी तीनैलाई याद गर्छन्। यहाँ त तिमीलाई तीनवटै एकै समयमा मिलेको छ। पिता, शिक्षक, गुरु एउटै हुनुहुन्छ। उनीहरू त वानप्रस्थको पनि अर्थ जानेका छैनन्। वानप्रस्थमा जानु छ, त्यसैले सम्झन्छन् गुरु बनाउनु पर्छ। ६० वर्षपछि गुरु बनाउँछन्। यो कायदा अहिले नै निकलेको हो। बाबा भन्नुहुन्छ— यिनको धेरै जन्मको अन्त्यमा वानप्रस्थ अवस्थामा म नै यिनको सदगुरु बन्छु। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ ६० वर्ष पछि सदगुरु गरेको छु जबकि यो निर्वाणधाम जाने समय हो। बाबा आउनु नै हुन्छ सबैलाई निर्वाणधाम लैजान। मुक्तिधाम गएर फेरि पार्ट खेलनको लागि आउनु छ। वानप्रस्थ अवस्था त धेरैको हुन्छ, अनि गुरु गर्छन्। आजकल त सानो बच्चाहरू पनि गुरु बनाउँछन् फेरि गुरुलाई दक्षिणा मिल्छ। क्रिश्चियनहरू क्रिश्चियन बनाउनको लागि लगेर गोदमा दिन्छन्। तर ऊ कुनै निर्वाणधाममा जाँदैन। यो सबै रहस्य बाबाले सम्झाउनु हुन्छ, ईश्वरको अन्त त ईश्वर नै बताउनु हुन्छ। सुरुवात नै लिएर बताउँदै आउनु भएको छ। आफ्नो अन्त पनि दिनुहुन्छ र सृष्टिको ज्ञान पनि दिनुहुन्छ। भगवान आफैं आएर आदि सनातन देवी-देवता अर्थात् स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ, यसको नाम भारतवर्ष नै भन्दै आएको छ। गीतामा केवल कृष्णको नाम राखेर कति डामाडोल गरिदिएका छन्। यो पनि ड्रामा हो, हार र जितको खेल हो। यसमा हार-जित कसरी हुन्छ, यो कुरा बाबा बाहेक अरु कसैले बताउन सक्दैन। यी लक्ष्मी-नारायणले पनि जान्दैनन्— हामीलाई फेरि हार खानु छ। यो त केवल तिमी ब्राह्मणहरू मात्र जानेका छौ। शूद्रहरूले पनि जानेका छैनन्। बाबा नै आएर तिमीलाई ब्राह्मणबाट देवता बनाउनु हुन्छ। ‘हम सो’ को अर्थ बिल्कुल भिन्न छ। ओम्को अर्थ भिन्न छ। मानिसहरू त विना अर्थ जे आयो त्यही भनिदिन्छन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ— कसरी तल झर्छन् अनि फेरि माथि चढ्छन्। यो ज्ञान अहिले तिमी बच्चाहरूलाई मिल्छ। ड्रामा अनुसार फेरि कल्पपछि बाबा नै आएर बताउनु हुन्छ। जति पनि धर्म स्थापक छन् उनीहरू आएर फेरि आफ्नो धर्म आफ्नो समयमा स्थापना गर्छन्। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार भनिँदैन। नम्बरवार समय अनुसार आएर आ-आफ्नो धर्म स्थापना गर्छन्। यो एक बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ, मैले कसरी ब्राह्मण फेरि सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राज्यवंश स्थापना गर्छु? अहिले तिमी हौ ज्ञान सूर्यवंशी जो फेरि विष्णुवंशी बन्छौ। अक्षर धेरै सोचेर लेख्नुपर्छ, जसमा कुनै गल्ती नदेखाउनु। तिमीलाई थाहा छ— यो ज्ञानको एक-एक महावाक्य रत्न, हीरा हुन्। बच्चाहरूमा सम्झाउने तरिका धेरै रिफाइनेस चाहिन्छ। कुनै शब्द भूलबाट निकल्यो भने तुरुन्तै सच्याएर सम्झाउनु पर्छ। सबैभन्दा ठूलो भूल हो बाबालाई भुल्नु। बाबा आदेश गर्नुहुन्छ म एकलाई याद गर। यो भुल्नु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी धेरै पुराना प्रियतमा हो। तिमीहरू सबै प्रियतमाहरूको एक प्रियतम हुनुहुन्छ। उनीहरू त एक अर्काको अनुहारको लागि प्रियतमा-प्रियतम हुन्छन्। यहाँ त प्रियतम हुनुहुन्छ एक। उहाँ एकले कति प्रियतमाहरूलाई याद गर्नुहुन्छ। अनेकले एकलाई याद गर्न त सहज हुन्छ, एकले कसरी अनेकौंलाई याद गर्न सक्नु हुन्छ! बाबालाई भन्छन्— बाबा

हामी हजुरलाई याद गर्छौं। हजुरले हामीलाई याद गर्नुहुन्छ? अरे, याद त तिमीले गर्नुपर्छ, पतितबाट पावन हुनको लागि। म कहाँ पतित छु र याद गरुं। तिम्रो काम हो याद गर्न किनकि पावन बन्नु छ। जसले जति याद गर्छ, राम्रोसँग सेवा पनि गर्छ उसमा धारणा हुन्छ। यादको यात्रा धेरै कठिन छ, यसमा नै युद्ध चल्छ। बाँकी यस्तो होइन, ८४ को चक्रलाई नै तिमी भुल्छौ। यो कान सुनको बर्तन हुनुपर्छ। जति तिमी याद गर्छौ त्यति नै धारणा राम्रो हुन्छ, यसमा तागत रहन्छ। त्यसैले भनिन्छ यादको धार चाहिन्छ। ज्ञानबाट कमाई हुन्छ। यादबाट सबै शक्तिहरू नम्बरवार मिल्छन्। तरबारहरू पनि नम्बरवार धार अनुसार फरक हुन्छन्। त्यो त हो स्थूल कुरा। मूल कुरा बाबा एउटै भन्नुहुन्छ— अल्फलाई याद गर। दुनियाँको विनाशको लागि यो एक आणविक बम रहन्छ, अरु केही हुँदैन, त्यसमा नै सैनिक चाहिन्छ न क्याप्टेन। आजकल त यस्तो बनाएका छन् जुन त्यहाँ बसी-बसी बम छोड्छन्। तिमी यहाँ बसी-बसी राज्य लिन्छौ, उनीहरू त्यहाँ बसेर सबैको विनाश गराउँछन्। तिम्रो ज्ञान र योग, उनीहरूको मृत्युको सामान बराबर हुन जान्छ। यो पनि खेल हो। कलाकार त सबै हुन् नि। भक्तिमार्ग पूरा भएको छ। बाबा नै आएर आफ्नो र रचनाको आदि-मध्य-अन्तको परिचय दिनुहुन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले व्यर्थ कुरा नसुन। त्यसैले नराम्रो नसुन... यसको चित्र बनाइएको छ। पहिला बाँदरको बनाउँथे, अहिले मनुष्यको बनाउँछन् किनकि चेहरा मनुष्यको छ तर चरित्र बाँदरको जस्तो छ, त्यसैले तुलना गर्छन्। अहिले तिमी कसका सेना हो? शिवबाबाको। बाँदरबाट तिमीलाई मन्दिर लायक बनाउँदै हुनुहुन्छ। कहाँको कुरा कहाँ लगेका छन्। बाँदरले कुनै पुल आदि बनाउन कहाँ सक्छन् र? यी सबै हुन् दन्त्य कथाहरू। जब कसैले शास्त्रहरूलाई मान्नुहुन्छ भनेर सोध्दा भन— ओहो! यस्तो को होला जसले शास्त्रलाई मान्दैन। हामीले सबैभन्दा बढी मान्छौं। तपाईं पनि त्यति पढ्नुहुन्न जति हामी पढ्छौं। आधाकल्प हामीले पढ्यौं। स्वर्गमा शास्त्र, भक्तिको कुनै चीज हुँदैन। कति सहज बाबा सम्झाउनु हुन्छ। फेरि पनि आफू समान बनाउन सक्दैनन्। बच्चाहरू आदि बन्धनको कारण कहीं निस्कन सक्दैनन्। यो पनि ड्रामा नै भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— हप्ता १५ दिन कोर्स लिएर फेरि आफू समान बनाउन लाग्नु पर्छ। जहाँ ठूला-ठूला शहर छन्, राजधानीमा घेराउ गर्नुपर्छ तब बल्ल उनीहरूको आवाज निस्कन्छ। ठूलो व्यक्ति विना कसैको आवाज निस्कन सक्दैन। जोडले घेराऊ गर तब धेरै आउने छन्। बाबाबाट निर्देशन मिल्छ नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) ज्ञान र योगबाट आफ्नो बुद्धिलाई शुद्ध (रिफाइन) बनाउनु छ। बाबालाई भुल्ने भूल कहिल्यै पनि गर्नु हुँदैन। प्रियतमा बनेर प्रियतमलाई याद गर्नुपर्छ।

२) बन्धनमुक्त बनेर आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ। उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। पुरुषार्थमा कहिल्यै निराश बन्नु हुँदैन।

वरदानः— संकल्प रूपी बीजलाई सदा समर्थ बनाउने ज्ञानी आत्मा भव
ज्ञान सुन्नु र सुनाउनुको साथ-साथै ज्ञान स्वरूप बन। ज्ञान स्वरूप अर्थात् जसको हर संकल्प, बोली र कर्म समर्थ होस्, व्यर्थ समाप्त होस्। जहाँ समर्थ हुन्छ त्यहाँ व्यर्थ हुन सक्दैन। जसरी प्रकाश र अन्धकार सँगसँगै हुँदैन। ज्ञान प्रकाश हो, व्यर्थ अन्धकार हो, त्यसैले ज्ञानी आत्मा अर्थात् हर संकल्प रूपी बीज समर्थ होस्। जसको संकल्प समर्थ हुन्छ उसको वाणी, कर्म, सम्बन्ध सहजै समर्थ हुन्छ।

स्तोत्रः— सूर्यवंशमा जानको लागि योगी बन, योद्धा होइन।